

ФАКУЛЬТЕТ ЛОГІСТИКИ

НЕЧАЄВ Григорій Іванович

Декан факультету
Доктор технічних
наук, професор

Народився 23 січня 1944 р. у Луганську. У 1968 р. закінчив Луганський машинобудівний інститут за фахом «інженер-механік з локомотивобудування». Кандидат технічних наук із 1979 р., доцент — з 1985 р., доктор технічних наук, професор — з 2000 р. У 1987 р. нагороджений бронзовою медаллю ВДНГ СРСР за розробку ділової гри «Диспетчер», академік Транспортної академії України 2004 р.

У 1960–1962 рр. — слюсар-електрик міськздраввідділу Луганська, 1962–1964 рр. — старший лаборант Луганського машинобудівного інституту. З 1964 по 1980 рр. працював у луганській філії Всесоюзного науково-дослідного тепловозного інституту на посадах інженера-дослідника, старшого інженера, старшого наукового співробітника.

З 1980 р. працює у Східноукраїнському національному університеті імені Володимира Даля: у 1980–1985 рр. — старший викладач кафедри «Промислового транспорту», у 1985–2000 рр. доцент кафедри «Транспортні технології», з 2000 р. — професор.

Протягом 2001–2007 рр. — директор Навчально-наукового інституту транспортних технологій, а з 2007 р. — декан факультету логістики Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, з 2004 р. і по сьогодні — завідувач кафедри «Транспортні технології». У 1993–1996 рр. учений секретар спеціалізованої ради із захисту докторських та кандидатських дисертацій у Східноукраїнському державному університеті. Зараз є членом спеціалізованої ради у Харківському автомобільно-транспортному університеті та Східноукраїнському національному університеті імені Володимира Даля з захисту докторських дисертацій.

Упродовж 1964–1980 рр. займався динамікою та міцністю силових і допоміжних механізмів, а також вентиляторів охолоджувальних пристроїв тепловозів, які виготовлялись на Луганському тепловозобудівному заводі. Розробив та впровадив нові методи розрахунків динамічного навантаження приводів силових та допоміжних механізмів, вентиляторів охолоджуючих пристроїв та їх конструкції підвищеної міцності і ефективності. З 1980 р. займається питаннями розвитку та вдосконаленням транспортних технологій промислового, залізничного й автомобільного транспорту, розробкою технологічних процесів взаємодії різних видів транспорту, розвитком прогресивних методів обробки вантажопотоків на засадах логістики.

Крім того, Г. І. Нечаєв займається розвитком прикордонних територій, проводить дослідження утворення логістичних центрів, логопарків, оптимізації параметрів митних переходів. Цікавиться також питаннями розвитку інформаційних систем та технологій, забезпечуючи функціонування логістичних систем.

Підготував одного доктора і 5 кандидатів технічних наук, має понад 250 друкованих робіт, зокрема 20 монографій, 5 брошур, 22 авторських свідоцтва на винахід та патенти.

До складу факультету входять кафедри: транспортних технологій, підійомно-транспортної техніки, промислового і міського транспорту, охорони праці і БЖД.

Напрями підготовки: «Транспортні технології», «Прикладна механіка», «Машинобудування».

На факультеті працює 5 докторів і 35 кандидатів наук.

Аспірантура та докторантура за спеціальностями:

05.22.12 — Промисловий транспорт,

05.26.01 — Охорона праці,

05.05.05 — Підійомно-транспортні машини.

Працюють спеціальні наукові ради зі спеціальностей:

05.22.12 — Промисловий транспорт,

05.26.01 — Охорона праці.

Факультет є одним із наймолодших в університеті (створений у 2007 р.), проте його праобраз — кафедра «Промисловий транспорт» (нині — «Транспортні технології») — у 2009 році відзначила своє 40-річчя. Створена вона була в 1969 р. у зв'язку з необхідністю вирішення актуальних на той час питань обробки та переміщення вантажів у промислових районах, що розвиваються, та на підприємствах, а також розвитку транспортних систем для комплексного обслуговування вантажопотоків з використанням різних видів транспорту.

Багато уваги становленню кафедри приділяв тодішній ректор університету професор Б. П. Румянцев, першим завідувачем кафедри був доцент, кандидат технічних наук Д. К. Глібко, а першими її викладачами стали кандидати технічних наук В. В. Бабичев, Б. Ф. Брагін, Ю. Р. Голик, В. А. Закорецький, В. О. Турушин, асистент В. І. Куценко.

Через кілька років у надрах кафедри «Промисловий транспорт» почала зароджуватися нова випускна кафедра «Підійомно-транспортні машини та устаткування», що в 1972 році стала самостійною і нині входить до складу факультету логістики.

Логістика — це галузь знань, що обслуговує процес переміщення матеріалів від виробництва до постачальника до реалізації у споживача, що дозволяє оптимізувати процеси й механізувати затрати.

З 1972 року починається інтенсивний розвиток обох кафедр. Кафедру «Промисловий транспорт» переміщують у 5-й корпус. Посилюється її кадровий склад і поліпшується матеріальна база, удосконалюються навчальні плани та розробляється навчально-методична документація.

У 1975 році завідувачем кафедри обирають кандидата технічних наук, доцента В. А. Закорецького. На кафедру приходять нові викладачі, які мають досвід практичної роботи на підприємствах, НДІ, зокрема Б. І. Лісний — з вугільної промисловості, та кандидат

технічних наук М. А. Пительгузов — із тепловозобудівного заводу. Під керівництвом нового завідувача кафедри та за його безпосередньої участі активно розвиваються нові напрямки науково-дослідної роботи, встановлюються нові контакти зі спорідненими кафедрами України та Росії. Так, за участю кандидата технічних наук М. А. Пительгузова активно розвивається напрямок з розробки та вдосконалення технологічних процесів металургійних і цементно-гірничих підприємств України. Під керівництвом кандидата технічних наук Б. Ф. Брагіна розвиваються госпрозрахункові НІР і вугільними підприємствами з розвитку трубопровідного гідротранспорту твердих матеріалів.

У 1979 році з НДІ «Гіпромашвуглезбагачення» на кафедру приходять кандидат технічних наук О. С. Коломієць, а в 1980 р. — із Всесоюзного науково-дослідного тепловозного інституту (Луганської філії ЛФВНІТІ) кандидат технічних наук Г. І. Нечаєв. На цей час склалися творчі працездатні колективи з обох наукових напрямків. Так колективом у складі кандидатів технічних наук В. А. Закорецького, М. А. Пительгузова, Г. І. Нечаєва, старшого наукового співробітника М. Є. Занімонця, інженера О. М. Гайдукова (випускна кафедра) у 80-х роках минулого століття були розроблені Єдині техпроцеси роботи промтранспорту практично для всіх цементних заводів України, Алчевського, Єнакіївського, Краматорського металургійних комбінатів, кількох коксохімів, ПТУ, ОХЖДТ, ППЖТ та інших транспортних підприємств.

Налагоджуються зв'язки з Київським, Харківським і Донецьким ПромтрансНДІ проектами, де студенти проходять переддипломні практики і виконують реальні дипломні проекти.

З приходом на кафедру кандидата технічних наук В. Є. Александрова в навчальний план запроваджується нова дисципліна «Геодезія» та вдосконалюється дисципліна «Генплан і транспорт». Згодом «Геодезію» об'єднують із дисципліною «Дослідження промтранспорту».

Полігон ділової гри «Диспетчер»

Впровадження цих дисциплін сприяло розвитку нового наукового напрямку з паспортизації та експертної оцінки технічного стану під'їзних шляхів промпідприємств. Ці роботи актуальні й нині, адже пов'язані із забезпеченням безпеки руху поїздів на підземних шляхах підприємств.

У першій половині 80-х років на кафедрі розвиваються активні методи навчання, розробляються і запроваджуються ділові ігри. За розробку представленої на ВДНГ СРСР ділової гри «Диспетчер» доцент М. А. Пительгузов був нагороджений срібною медаллю, а доценти В. А. Закорецький і Г. І. Нечаєв — бронзовими медалями ВДНГ.

У 1985 р. завідувачем кафедри «Промисловий транспорт» обирають кандидата технічних наук Б. Ф. Брагіна. У цей час спеціальність «Промисловий транспорт» видозмінюється і замість низки транспортних спеціальностей створюють одну — «Організація перевезень і управління на транспорті» (за видами). Промисловий транспорт вважається одним із видів, і кафедра продовжує готувати спеціалістів із цієї спеціальності. Змінюються навчальні плани, вводяться нові дисципліни: «Економіко-математичні методи на ПТ», «Моделювання транспортних систем», «Основи теорії транспортних процесів і систем», «Управління вантажною та комерційною роботою», «Технологія та організація складських процесів», «Основи технічної творчості» та інших, впровадження яких успішно займається кандидат технічних наук, доцент Г. І. Нечаєв.

Науковий колектив у складі доцентів Б. Ф. Брагіна, Ф. Д. Маркутовича, Б. І. Лісного, О. С. Коломійця, В. С. Максакова активізує наукову роботу з розвитку трубопровідного гідротранспорту твердих матеріалів. Розробляється нова запірна арматура для трубопроводів, отримано багато авторських свідоцтв на винаходи та патентів провідних зарубіжних держав (США, Канади, Бразилії, Великобританії, Німеччини, Франції, Італії, Чехословаччини, Японії, Китаю, Австралії). У цей час однією із канадських фірм продано першу в університеті ліцензію на виробництво засувок. На зароблені від продажу ліцензії кошти у 1988 р. було придбано перший в університеті комп'ютерний клас і два великих ксерокси, один з яких передали дільниці активної поліграфії університету. З цього почалася комп'ютеризація навчального процесу на кафедрі «Промисловий транспорт».

У 1988—1989 рр. кафедра бере участь у будівництві, налагодженні для пуску вуглепроводу «Белово — Новосибірськ» із трубопроводом $\phi=500$ мм на 3 млн. т вугілля на рік. Значний внесок у виконання цих робіт зробили, виїжджаючи у тривалі відрядження в Сибір, О. С. Коломієць, Г. І. Нечаєв, В. С. Максаков, О. В. Кут, В. М. Клочко (в минулому — головний інженер шахти «Суходольська» м. Краснодар).

Б. Ф. Брагін як науковий керівник працював у складі Державної приймальної комісії — в робочих групах з передпускових і приймальних випробувань та наладки пульпової арматури на об'єктах вуглепроводу «Белово — Новосибірськ». Спільно з розробками іншого обладнання під його керівництвом було розроблено схеми, інструкції і регламенти гідравлічного опресування трубопроводів з арматурою на комплексі пульпоприготування, початковій та двох проміжних насосних станціях, магістральній лінії.

У 90-х роках, в період переходу промисловості України на нові виробничо-економічні відносини, найбільш актуальними стають питання організації перевезень з використанням різних видів транспорту. У зв'язку з цим відкривається нова інтегруюча спеціальність — «Транспортні системи». У 1999 р. на базі спеціалізації «Транспортні системи вантажних перевезень» і на кафедрі «Транспортні технології» відкривається спеціальність «Транспортні системи».

Освоєнням нових дисциплін активно займаються як штатні викладачі — кандидати технічних наук Г. І. Нечаєв, О. В. Кут, Ф. Д. Маркутович, А. П. Крикунов, так і молоді, які щойно прийшли в колектив з аспірантури, і ті, що захистили кандидатські дисертації: кандидати технічних наук Ю. Г. Сьомін, А. В. Заверкін, Н. Б. Чернецька, а з 2000 р. — кандидат технічних наук О. І. Кичкіна, асистент В. В. Федорченко.

Із початку 90-х років активізується підготовка наукових кадрів для нової спеціальності на кафедрі «Промисловий транспорт», у 1993 р. відкривається спеціалізована вчена рада із захисту кандидатських і докторських дисертацій за спеціальністю 05. 22. 12 — Промисловий транспорт. Головою ради призначили професора Б. Ф. Брагіна, заступником — професора В. О. Ульшина і вченим секретарем — доцента Г. І. Нечаєва.

Слід зазначити, що в цей же період внаслідок перебудовчих процесів в Україні різко зменшився обсяг науково-дослідних робіт і особливо госпрозрахункових. Тому потрібно було шукати заходи, спрямовані на усунення цих недоліків. Відтак у 2001 р. в університеті відбуваються структурні зміни, в результаті яких на базі транспортного факультету створюють три навчально-наукових інститути: Інститут транспортних технологій, Інститут рейкового транспорту та Інститут автомобільного транспорту. Метою їх створення є збільшення обсягів науково-дослідних робіт та залучення до них студентської молоді.

Через два місяці після створення Інституту транспортних технологій його директором призначили доктора технічних наук, професора Г. І. Нечаєва.

До складу інституту, крім базової кафедри «Транспортні технології», завідувачем якої призначають

кандидата технічних наук В. А. Закорецького, увійшла кафедра «Опір матеріалів», яку очолив доктор технічних наук Г. Є. Фрегер.

У 2003 році навчально-науковий інститут розростається за рахунок приєднання до нього інституту автомобільного транспорту у складі трьох кафедр: «Автомобільне господарство» (завідувач — кандидат технічних наук В. М. Старченко), «Будівництво» (доктор технічних наук Н. М. Руденко) та «Підйомно-транспортна техніка» (доктор технічних наук Л. Я. Будіков). Загальна кількість студентів денного відділення сягала 1500 осіб і заочного — 900. Кафедри активно розвиваються. На кафедрі «Транспортні технології» відкривають третю спеціальність — «Організація перевезень та управління на міському транспорті». Приходять нові спеціалісти: кандидати технічних наук О. Г. Блохін, О. В. Кущенко, О. П. Дзєцина, М. В. Грибиченко, П. М. Гавриленко, В. О. Турушин, А. М. Редько, а після аспірантури — кандидат технічних наук М. І. Лучко, асистенти О. І. Банько, Г. В. Короп.

Того ж року завідувачем кафедри обрали доктора технічних наук, професора Григорія Івановича Нечаєва. На кафедрі з'являються держбюджетні науково-дослідні роботи. Зростають обсяги госпрозрахункових робіт. Активізується винахідницька та видавнича робота кафедри «Транспортні технології». Упродовж п'яти років, з 2002 по 2007 рр., отримано понад 50 патентів, видано 29 монографій та навчальних посібників. Склад кафедри налічує 32 штатних одиниці професорів та викладачів. Обсяг госпрозрахункових робіт Навчально-наукового інституту сягає 700 тис. грн.

У 2007 році на виконання вимог Міністерства освіти і науки для ВНЗ — одна кафедра — одна спеціальність, а також, щоб вирівняти розмір факультету за кількістю студентів навчально-наукові інститути ліквідують і на базі Навчально-наукового інституту транспортних технологій створюють факультет логістики і факультет автотранспортних комунікацій.

Деканом факультету логістики обирають академіка транспортної академії України, доктора технічних наук, професора Г. І. Нечаєва. До складу факультету входять: кафедра «Транспортні технології» з випускною спеціальністю «Транспортні системи» (завідувач — доктор технічних наук, професор Г. І. Нечаєв); відокремлена від неї кафедра «Промислового та міського транспорту» з випускними спеціальностями «Організація перевезень та управління на промисловому транспорті», «Організація перевезень та управління на міському транспорті» (завідувачем кафедри обирають Л. О. Губачову, яка на той час тільки-но захистила докторську дисертацію); кафедра «Підйомно-транспортної техніки» (завідувач — доктор технічних наук, професор Л. Я. Будіков) і кафедра «Охорона праці і БЖД» (завідувач — доктор технічних наук, професор М. А. Касьянов).

Із цього часу починається нова історія факультету логістики, і вона вже багата на досягнення як у навчальному процесі, так і в науці. Незважаючи на те, що різко зменшилася кількість прийому абітурієнтів, попит на спеціальності факультету залишається стабільним, у 2008 і в 2009 рр. на денне відділення було прийнято

Випробування трубопровідної арматури

по 150 осіб. Обсяг госпрозрахункових робіт у 2008 р. становив 1,0 млн. грн.

На кафедрі «Транспортні технології» під керівництвом професора Г. І. Нечаєва підготував і в 2009 р. захистив докторську дисертацію доцент ЗНТУ Г. І. Камель, а також підготовлено до захисту ще кілька кандидатських дисертацій. На кафедрі «Охорона праці і БЖД» захищено 3 кандидатських дисертації — О. М. Друзь, О. М. Гунченко і В. А. Малов. Усі кафедри факультету мають висококваліфікований професорсько-викладацький склад і великий науковий потенціал.

Так на кафедрі «Транспортні технології» сьогодні здійснюють навчальний процес 2 професори, доктори технічних наук Г. І. Нечаєв і М. А. Пительгузов; 20 доцентів, кандидатів технічних наук, серед яких В. А. Закорецький, Ю. Г. Сьомін, В. О. Турушин, О. І. Кичкіна, Ю. О. Нікішкін, А. В. Заверкін, О. М. Редько, С. В. Кузьменко, М. В. Гребиченко, М. І. Лічко, І. О. Тараричкін, С. П. Чередниченко, В. Є. Александров, С. С. Кроль, М. М. Каменев, а також асистенти, що активно працюють над кандидатськими дисертаціями, — Г. В. Короп, О. І. Банько, О. О. Водолазький, А. В. Кичкін, М. Е. Слободянюк, С. В. Леніч, С. М. Аветисян, А. І. Онучак, Н. О. Кавун, М. С. Волчкова і старший інженер А. В. Дубасов.

Із метою активізації навчального процесу і посилення зв'язку з виробництвом відкриті філіали кафедри в проектному інституті «Луганськгіпрошахт» (завідувач філіалу — найбільший спеціаліст у галузі промтранспорту і транспортних систем гірничовидобувних підприємств, заступник директора інституту А. С. Кабаков) та на Алчевському металургійному комбінаті.

Провідних спеціалістів транспортних підприємств та науково-дослідних інститутів, зокрема головного інженера НДПКІ «Укрмеханізація» м. Луганська Г. П. Колодеца, заступника директора проектного інституту «Луганськгіпромаш» А. С. Кабакова, головного інженера об'єднання «Луганськнавантажтранс» В. М. Алексеєва запрошують очолити державні екзаменаційні комісії. У науковому плані кафедра продовжує основні напрями з удосконалення технології роботи транспорту, промпідприємств (роботи з Северодонецьким хімкомбінатом «Азот», Северодонецьким ПТУ, «Навантажтранс», Кам'янець-Подільським цементно-гірничим комбінатом та ін.), розвиває нові напрями

Колектив кафедри «Транспортні технології»

з удосконалення інфраструктури транспортних коридорів та інформаційних технологій на транспорті, а також пневмотранспорті, удосконалює гідротранспорт твердих матеріалів. На кафедрі захищено 4 докторських і 15 кандидатських дисертацій. Студенти кафедри, які активно займалися науковою роботою, за час навчання отримали авторські свідоцтва на винаходи й патенти. Серед них П. Л. Носко — 3 авторських свідоцтва, О. Я. Соколовський — 2 авторських свідоцтва, Г. І. Нечаєв — 5 авторських свідоцтв, Т. М. Костенко — 1 авторське свідоцтво та ін. М. Є. Слободянюк, працюючи за держбюджетною темою, упродовж 2005–2007 рр. отримав 9 патентів.

З 2001 р. набирають студентів до Євпаторійського та Скадовського відділень Кримського факультету на спеціальності «Транспортні системи» та «Організація перевезень та управління на промтранспорті», а навчальний процес здійснюють лише кандидати наук — Ю. Г. Сьомін, О. І. Кичкіна, А. В. Заверкін, О. М. Редько, М. І. Лучко, П. М. Гавриленко, В. І. Куценко, а згодом — С. В. Кузьменко, Ю. О. Нікішин, С. П. Чередиченко та старший викладач В. В. Федорченко. В Євпаторії також відкриті філіали кафедри в морському порту та на залізничному вузлі. На кафедрі функціонує аспірантура й докторантура.

Випускники кафедри «Транспортні технології» 1980–1990-х років

П. Л. Носко — проректор, доктор технічних наук, професор СХУ ім. В. Даля; Н. Б. Чернецька — завідувач кафедрою, доктор технічних наук, професор СХУ ім. В. Даля; Ю. Г. Сьомін, О. В. Заверкін — доценти кафедри «Транспортні технології» СХУ ім. В. Даля; О. В. Кут — доцент, кандидат технічних наук Анапського філіалу Краснодарського технічного університету; А. Радченко — доцент, кандидат технічних наук Харківського відділення МАУП; І. О. Стрельникова — доцент кафедри «Організація перевезень АТ», кандидат технічних наук СХУ ім. В. Даля; Є. Д. Бурлаченко — экс-мер м. Луганська 2002–2007 рр.; Р. В. Фоменко — начальник залізничного цеху Алчевського меткомбінату; М. І. Мірошніченко — заступник начальника Луганської регіональної митниці; Ю. Л. Севрюк — начальник паспортного столу Жовтневого району м. Луганська, майор; І. П. Скориков — начальник відділу податкової

поліції м. Луганська, полковник; В. В. Приз — начальник транспортного цеху Луганської ТЕС м. Щастя; О. О. Твердовський — начальник залізничного цеху ВАТ «Луганськтепловоз»; Р. В. Слабоспицький — начальник транспортного відділу «Юнік-Транс» м. Луганськ; Ю. О. Долженко — начальник відділу МРЕО Луганської області, майор; О. Г. Глоба — начальник транспортного відділу «Епіцентр» м. Луганськ; О. В. Донченко — начальник залізничного цеху «Метзаводу» м. Макіївка; М. О. Бабушко — заступник начальника з внутрішньокombінатських перевезень Алчевського меткомбінату; Д. М. Кравчук — заступник начальника з УЗЦ з вантажної роботи м. Алчевськ; С. Ф. Трушик — заступник начальника УЗТ з оперативної роботи м. Алчевськ; В. В. Бичков — начальник бюро гарантійного обслуговування ВАТ «Луганськтепловоз»; І. М. Абаєв — директор підприємства «Дніпропромсинтез» м. Кривий Ріг; С. М. Чеговець — заступник начальника цеху НПЗ «Лінос» м. Лисичанськ; І. Ю. Васильєв — директор СТО м. Кривий Ріг; В. А. Набока — майор обласного управління ДАІ м. Луганська.

Кафедра підійомно-транспортної техніки (ПТТ), як уже зазначалося, відкрита в 1972 р., готує спеціалістів і магістрів за спеціальністю 8. 090214 — Підійомно-транспортні, будівельні, дорожні, меліоративні машини та устаткування. Очолює кафедру доктор технічних наук, професор Л. Я. Будіков.

Нині на кафедрі здійснюють навчальний процес 9 викладачів: один доктор технічних наук, 5 кандидатів технічних наук, доцентів; три старших викладача й 2 асистенти. Професорсько-викладацький склад кафедри

досить стабільний. На сьогодні це доценти, кандидати технічних наук О. Б. Неженцев, О. В. Карський, Г. О. Бойко, О. І. Іваненко; старші викладачі Г. М. Медведєв, О. С. Климчук, асистенти С. М. Аветисян, Т. В. Бойко.

У різні роки кафедру очолювали: кандидат технічних наук, професор Б. П. Румянцев, доктор технічних наук, професор Л. Я. Будіков.

У 1978 році наказом Мінвузу УРСР кафедру ПТТ Луганського

Л. Я. Будіков,
д. т. н., професор

машинобудівного інституту призначили базовою з підготовки спеціалістів цього профілю в Україні. За понад 30 років своєї діяльності на ній було підготовлено понад 2200 інженерів-механіків, 160 магістрів, 11 кандидатів і 2 доктори технічних наук. Випускники кафедри успішно працюють у 16 країнах світу. При кафедрі діють аспірантура й докторантура.

При кафедрі ПТТ створені: відділення Підійомно-транспортної академії наук України, академіками і членами-кореспондентами якої є 5 викладачів кафедри; експертно-діагностична науково-дослідна лабораторія вантажопідійомних машин та промислових споруд,

щорічний обсяг госпрозрахункових робіт якої становить 400-420 тис. грн.; філії у ВАТ «Луганське управління механізації» і АОЗТ «Стахановмаш»; студентська лабораторія генерування ідей.

Співробітники кафедри видали понад 200 навчальних та методичних посібників, опублікували понад 500 наукових статей, отримали 150 авторських свідоцтв на винаходи.

Кафедра «Охорони праці і БЖД» створена в 1969 р. Першим її завідувачем та організатором був кандидат технічних наук, доцент В. В. Севріков.

У 1993 р. згідно з наказом по Ворошиловградському машинобудівному інституту №3 від 05. 02. 1993 р. кафедру охорони праці об'єднали з кафедрою цивільної оборони. Новоутворена структура отримала назву «Безпеки життєдіяльності». У складі кафедри працювало 7 доцентів, які читали курс охорони праці, один старший викладач і два викладачі, які читали курс цивільної оборони.

У 1999 р. наказом по університету кафедру «Охорона праці та БЖД» виділили в самостійний структурний підрозділ.

Нині на кафедрі працюють професор, доктор технічних наук М. А. Касьянов, професори, кандидати технічних наук М. А. Пительгузов, В. П. Гуляков, В. М. Кожин, В. Є. Александров, В. О. Медяник, В. І. Сало, О. М. Гунченко, О. М. Друзь, В. В. Малов, В. М. Малеткін, старші викладачі В. Л. Нежельський, О. О. Колібабчук, В. П. Гуляєв, І. Є. Голяєв, І. М. Арнаут, викладачі Ю. П. Ревенко, В. В. Некрутенко, асистенти Д. В. Михайлов, О. О. Рибальченко, завідувач лабораторії А. С. Гага, старші лаборанти К. С. Гага, Т. А. Шинкарьова, Ю. Г. Проніна, А. О. Чугункова, аспіранти І. Ю. Левчук, О. О. Андріанова, Ю. С. Цапко.

Із самого початку функціонування кафедри викладачі й співробітники у співдружності з промисловими підприємствами й організаціями, зокрема Лисичанським нафтопереробним заводом, Северодонецькими виробничими об'єднаннями «Азот» і «Склопластик», нафтоперекачувальною станцією «Лисичанськ», шахтою «Лутугинська-Північна», Луганськими — заводом ЗБК та ВО «Луганськтепловоз», інститутами ВНІПО, ВНІПТБХП, МІСІ, Московським інститутом тонкої хімічної технології ім. Ломоносова, ВНІСПТнафта та багатьма іншими здійснювали плідну науково-дослідну роботу, у процесі якої сформувалося три наукових напрями — дослідження, розробка та впровадження автоматичних систем локального порошкового пожежогасіння на пожежонебезпечних об'єктах підприємств; дослідження, розробка та впровадження ефективних засобів очищення промислових викидів та знепилення повітряного середовища у виробничих приміщеннях; аналіз, удосконалення й управління охороною праці на машинобудівних підприємствах з урахуванням ризикорієнтованого підходу.

М. О. Касьянов,
д. т. н., професор

Цілеспрямоване вдосконалення модульних установок пожежогасіння передбачає проведення поглиблених досліджень фізичної сутності процесів подавання ОВ з імпульсних пристроїв. Розвиток теоретичних основ робочих процесів імпульсної подачі ОВ, поряд із широкими експериментальними дослідженнями, має сприяти створенню нових способів і засобів пожежогасіння, насамперед імпульсного принципу дії, що відповідають вимогам швидкодії та високої ефективності систем протипожежного захисту транспортних засобів.

Останнім часом значно розширився спектр наукових пошуків кафедри, включаючи об'єкти та способи енергозбереження, удосконалення чинних нормативних документів з аерометричних характеристик сучасного населення України. Зокрема, витримав міністерський відбір на держбюджетне фінансування на 2010–2011 рр. проект «Дослідження методологічних аспектів енергозбереження при розрахунку промислових газових систем опалення виробничих приміщень машинобудівних підприємств».

З 1974 р. наукові розробки кафедри промислово впроваджуються на підприємствах м. Луганська, Луганської області, інших регіонів України й Росії. Результати науково-дослідних робіт представлялися на виставках в Україні та на міжнародних виставках у Росії, Німеччині, Індії, відзначені дипломами й медалями. За результатами науково-дослідних робіт викладачі, співробітники й пошукачі кафедри захистили 23 кандидатські і дві докторські дисертації та підготували до захисту одну докторську і три кандидатських дисертації.

У 2006 р. завдяки отриманим результатам із виконаних досліджень до тематики наукових питань, які розглядає спеціалізована рада Д 29. 051. 02 при СНУ ім. В. Даля, було включено спеціальність 05. 26. 01 — Охорона праці, за якою співробітники кафедри у 2007 році захистили дві кандидатські дисертації, у 2009 р. раду було переатестовано.

За останні 5 років викладацький колектив кафедри «Охорона праці та БЖД» видав понад 20 навчальних посібників із грифом МОН і монографій, присвячених актуальним проблемам розвитку системи управління охороною праці в Україні та забезпеченню ефективного пожежного захисту об'єктів машинобудування та хімічної промисловості.

Кафедра «Промисловий і міський транспорт»

У 1967 р. Міністерство вищої та середньої спеціальної освіти відкрило спеціальність «Промисловий транспорт», а у 1970 р. на транспортному факультеті організували кафедру «Промисловий транспорт», першим завідувачем якої став Д. К. Глебко. У 1973 р. кафедру очолив доцент В. А. Закорецький. У 1985 р. завідувачем кафедри обирають Б. Ф. Брагіна. Саме з його ініціативи Міністерство вищої освіти затверджує навчальний план підготовки інженерів із трубопровідного гідротранспорту твердих матеріалів у рамках виду — промислового транспорту. З 1992 р. спеціальність кафедри входить до групи спеціальностей із напрямку «Транспортні технології».

Після реорганізації транспортного факультету, до якого входило шість кафедр, на його базі створили в 2001 році три навчально-наукових інститути: автомобільного транспорту, рейкового транспорту та транспортних технологій. До навчально-наукового інституту транспортних технологій увійшла кафедра «Транспортні технології», яку очолив професор Г. І. Нечаєв. У 2007 році, як уже зазначалося, у зв'язку з реорганізацією зі складу кафедри «Транспортні технології» була виділена кафедра «Організація перевезень і управління на транспорті», яку пізніше перейменували на кафедру «Промисловий і міський транспорт». Завідувачем кафедри обрали доктора технічних наук, професора Ларису Олександрівну Губачову (автор двох навчальних посібників, а також понад 100 наукових праць і 20 патентів). На кафедрі оснащують нові стенди, розвивається науковий напрямок з удосконалення рухомого складу залізниць і промислового транспорту, а також із підвищення ефективності взаємодії різних видів транспорту промислової та міської інфраструктури, здійснюється підготовка висококваліфікованих наукових співробітників. Кафедра «Промисловий і міський транспорт» готує бакалаврів, спеціалістів і магістрів за двома спеціальностями напрямку підготовки «Транспортні технології» (за видами транспорту) — організація перевезень і управління на транспорті (промисловий транспорт); організація перевезень та управління на транспорті (міський транспорт). Крім того, кафедра випускає спеціалістів зі спеціальності «Організація міжнародних перевезень».

Навчальний процес здійснюють три професори: доктори технічних наук Л. О. Губачова, Л. Я. Будіков, кандидат технічних наук М. А. Пителгузов; 7 доцентів, кандидатів технічних наук: О. О. Андреев, В. В. Гладушин, В. В. Дзєцина, В. С. Івановський, В. С. Мокроусов, В. В. Стратілатов, В. М. Башков; 6 старших викладачів: Ю. В. Глушенко, В. В. Федорченко, Г. Л. Шенкман, О. П. Лямцев, В. П. Бугаєвський, К. І. Шерстюк та три асистенти — Н. В. Кресло, Т. Б. Івченко, С. О. Рябцева, а також навчально-допоміжний персонал у складі завідувачки лабораторії О. І. Боровик та інженерів О. Б. Власової, Д. Ю. Шевченка, Т. А. Бондара.

Викладання на кафедрі здійснюється за 44 навчальними дисциплінами професійної та практичної підготовки. На кафедрі проведена велика робота з методичного забезпечення дисциплін (видано 28 методичних вказівок і 3 навчальних посібники, 8 науково-методичних комплексів дистанційних курсів дисциплін).

Із метою вдосконалення навчального процесу і наукових досліджень, поліпшення якості підготовки випускників були створені філії кафедри «Промисловий і міський транспорт» при Луганському науково-виробничому центрі (ЛНВЦ) «Трансмаш» та міському комунальному підприємстві (МКП) «Луганськелектротранс».

Л. О. Губачова,
д. т. н., професор

До здійснення навчального процесу залучають провідних спеціалістів підприємств міста та області: доктора технічних наук, доцента С. Д. Мокроусова — директора ЛНВЦ «Трансмаш»; О. П. Лямцева — провідного спеціаліста ЛНВЦ «Трансмаш»; В. П. Бугаєвського і К. І. Шерстюка — провідних спеціалістів МКП «Луганськелектротранс», які працюють на кафедрі за сумісництвом.

Основні наукові напрямки кафедри — організація виробничого енергощадного комплексу транспортно-обслуговування підприємств промислової та міської інфраструктури (науковий керівник — доктор технічних наук, професор Л. О. Губачова).

На сьогодні для різного рухомого складу залізничного та промислового транспорту розроблені, виготовлені та пройшли стендові випробування вдосконалені фрикційні гасильні коливачі вагонів та локомотивів, а також розроблені нові конструкції та технології партертя для з'єднань із різних матеріалів.

Кафедра успішно виконує програму співробітництва між Східноукраїнським національним університетом ім. В. Даля та Петербурзьким державним університетом шляхів сполучення, а також за угодою про співпрацю між Сілезьким технологічним університетом (Польща) та Східноукраїнським національним університетом ім. В. Даля. Координує ці міжнародні програми в галузі транспорту й логістики професор Л. О. Губачова.

За два роки співробітники кафедри опублікували 40 наукових статей, отримали 4 патенти, зокрема спільно зі студентами — 10 статей і 3 патенти.

Викладачі кафедри беруть активну участь у роботі міжнародних науково-практичних конференцій України та країн близького і далекого зарубіжжя (Росія, Польща, Китай та ін.).

Важливе місце в активізації навчальної та науково-дослідної діяльності кафедри посідає всебічне залучення студентів до роботи в гуртках, семінарах, олімпіадах тощо. У 2008 р. при кафедрі «Промисловий і міський транспорт» була відкрита студентська наукова лабораторія «Транспортні системи промислової й міської інфраструктури» (СНЛ ТСПМІ), яку очолив доцент, кандидат технічних наук О. О. Андреев.

Колектив кафедри зробив і продовжує робити вагомий внесок у підвищення якості підготовки спеціалістів для промислового і міського транспорту з урахуванням досвіду роботи кафедр транспортного профілю з різних ВНЗ та міст, а також міжнародного співробітництва, з провідними навчальними закладами світу.

Отже, абітурієнт, який обрав одну зі спеціальностей факультету, має можливість отримати повний освітній пакет — від студента до доктора технічних наук.